Palantir este cea mai mare amenințare existențială pentru America

de Patrick Wood • September 07, 2025

...iar Peter Thiel și Alex Karp conduc parada nebunilor înnebuniți.

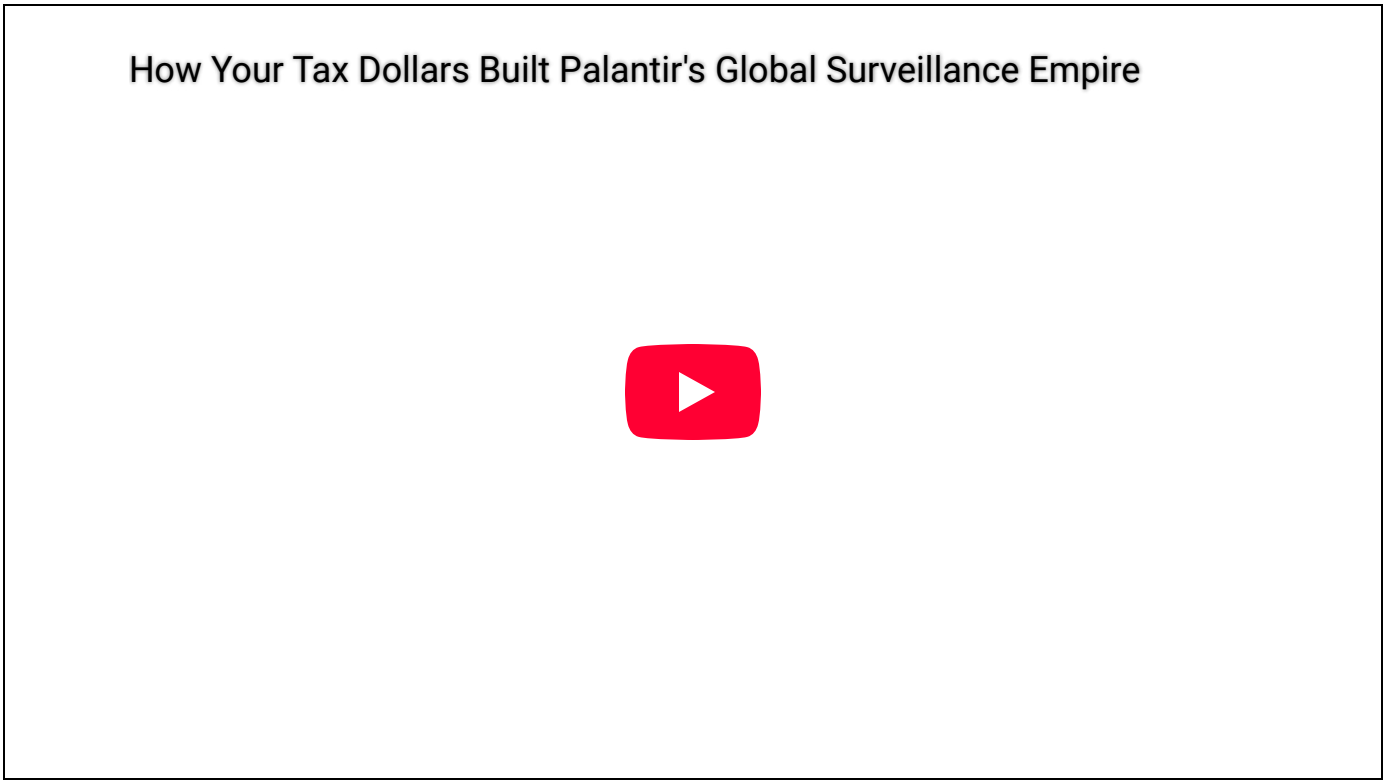

Pot garanta pentru fiecare fapt, analiză și concluzie din acest videoclip realizat de Vanessa Wingårdh. Peter Thiel și Alex Karp au dominat efectiv lumea pentru comunitatea de informații. Vă pasă? O să vă pese, după ce veți asculta până la capăt. Este bine pentru noi să perturbăm America? Dacă pierdem trenul, ne vor tăia capetele? Dacă suntem dușmanii lor, ne vor ucide? (toate acestea sunt sugerate de Alex Karp!)

Cu cât îi analizez mai mult pe Alex Karp și Peter Thiel, cu atât înțeleg mai bine cât de nebuni sunt. Vă rog să distribuiți această postare tuturor celor pe care îi cunoașteți.

(Alex Karp) Practic, nu există niciun conflict în lume în care Palantir să nu fie prima opțiune. Ei bine, îmi place ideea de a cumpăra o dronă și de a o pune să zboare cu urină amestecată cu fentanil pe analiștii care au încercat să ne saboteze. Am avut tot

felul de fantezii despre utilizarea tehnologiei bazate pe drone pentru a mă răzbuna, în special vizând încălcarea tuturor normelor.

(Prezentator de știri) În regulă, un trimestru puternic. Ar putea fi o subestimare. Când vorbim despre Palantir, primul lor trimestru în care veniturile au depășit un miliard de dolari.

(Alex Karp) În cele din urmă, drepturile la care renunțați vor fi folosite împotriva dvs.

(Vanessa Wingårdh) Milioane de americani au dosare în bazele de date ale guvernului, mișcările, achizițiile și comunicațiile lor fiind conectate prin software-ul unei companii numite Palantir. Și cea mai rea parte este că noi am contribuit la finanțarea creării sale.

Ce face exact Palantir?

Palantir are contracte actuale și anterioare cu FBI, DHS, IRS, CDC, SEC și Pentagonul. Procesează date pentru departamentele de poliție din mai multe țări, rețele de asistență medicală, inclusiv Serviciile Naționale de Sănătate din Regatul Unit, Cleveland Clinic, care gestionează îngrijirea pacienților în spitale. Se află în băncile care procesează tranzacțiile dvs., în fabricile care construiesc mașinile dvs., în Tyson Foods, care monitorizează facilitățile de producție, și în companiile Fortune 500, de la Wendy's la General Mills.

Într-o scrisoare de la Alex Karp, acesta afirmă: „Am ales tabăra și știm că partenerii noștri apreciază angajamentul nostru. Le suntem alături atât când este convenabil, cât și când nu este”.

Acesta este CEO-ul care spune că vor sprijini agențiile guvernamentale indiferent de ceea ce aleg să facă aceste agenții. Fără limite morale, fără întrebări, chiar și atunci când nu este convenabil, adică atunci când este moral greșit.

Aceasta este o companie care spune în mod explicit că va permite orice acțiune guvernamentală, aparent indiferent cât de autoritară ar fi, atâta timp cât cecul este acoperit. Palantir operează în peste 50 de industrii din cel puțin 35 de țări. CEO-ul lor declară deschis misiunea lor de a deveni sistemul central de operare al guvernului SUA, în timp ce instigă la frică și folosește retorica războiului. Același software care vă urmărește la o manifestație identifică și ținte pe câmpul de luptă.

(Alex Karp) Palantir este aici pentru a revoluționa și a face ca instituțiile cu care colaborăm să fie cele mai bune din lume și, atunci când este necesar, pentru a ne speria dușmanii și, ocazional, pentru a-i ucide.

(Vanessa Wingårdh) Pentru a înțelege cum a ajuns o singură companie să dețină atâta putere, trebuie să ne întoarcem în timp. În 2002, guvernul SUA a creat un program numit *Total Information Awareness (Cunoașterea totală a informațiilor)*. Obiectivul era exact ceea ce sugerează și numele: informații totale, urmărirea tuturor și a tuturor lucrurilor.

Fiecare e-mail, fiecare achiziție, fiecare mișcare, fiecare dosar medical. *Total Information Awareness* urmărea să țină evidența fiecărui cetățean american. Mergând chiar până la identificarea cetățenilor pe baza modului în care mergeau. Americanii de la acea vreme erau revoltați, susținând că guvernul SUA încerca să-și supravegheze în masă cetățenii.

Congresul a răspuns la reacția negativă prin retragerea finanțării programului în 2003. Democrația a funcționat, confidențialitatea a câștigat, iar începutul unui stat de supraveghere a fost învins.

Sau cel puțin așa credeam, pentru că în același an, 2003, s-a întâmplat ceva curios. A fost înființată o nouă companie numită Palantir. A fost fondată de nimeni altul decât Peter Thiel, care la acea vreme tocmai vânduse PayPal pentru 1,5 miliarde. Dar iată ce nu știu majoritatea oamenilor: la PayPal, Thiel construise deja sisteme care urmăreau tipare neobișnuite în milioane de tranzacții financiare. El demonstrase deja că supravegherea în masă putea funcționa. Trebuia doar să o extindă.

În afară de Thiel, Palantir a avut un alt investitor timpuriu: *Agenția Centrală de Informații* sau *CIA*. Palantir a fost consiliată de fostul secretar de stat Condoleezza Rice, fostul director al CIA George Tenet și John Poindexter. (nota editorului: Rice și Tenet erau membri ai Comisiei Trilaterale)

Cine este acesta? Ei bine, este fostul consilier pentru securitate națională al președintelui Reagan și omul responsabil de *Total Information Awareness*. Când mă uit la arhitectura tehnică a *Total Information Awareness* și o compar cu cea a brevetelor software Gotham ale Palantir, ele sunt aproape identice. În opinia mea, statul de supraveghere nu a fost niciodată oprit. Pur și simplu l-au privatizat.

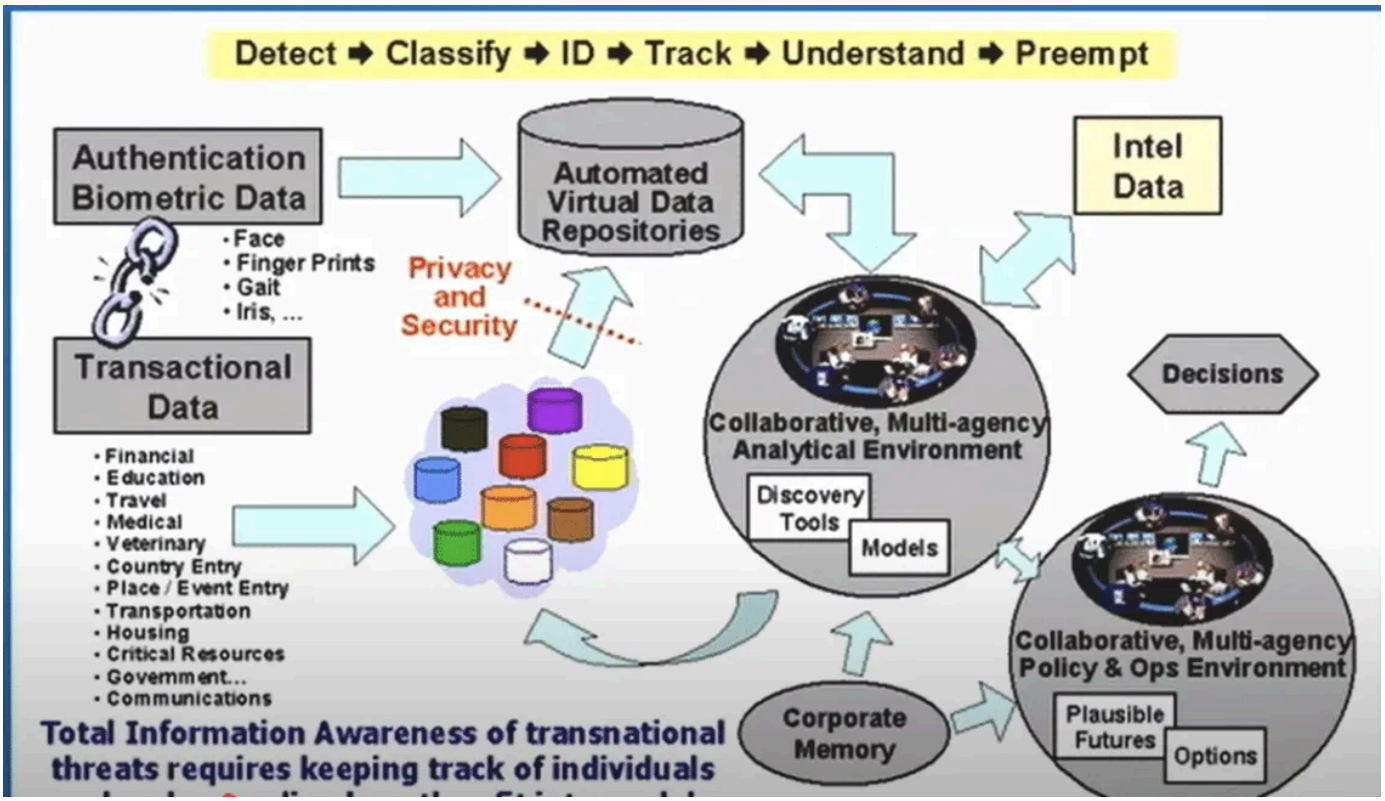

Aceasta este puterea Gotham.

Un analist poate introduce un singur nume, poate chiar al tău. În câteva secunde, Gotham extrage toate informațiile pe care le deține despre tine din bazele de date conectate: permisul de conducere, pașaportul, cazierul judiciar, istoricul profesional, tranzacțiile financiare, persoanele cu care ai comunicat și chiar fișele veterinare ale câinelui tău.

Dar Gotham nu se limitează la compilarea datelor. Analizează comportamentele, identifică rutinele, relațiile și, cel mai important, anomaliile. Dacă schimbi ceva în rutina ta, sistemul observă și alertează analiștii. Gotham a fost creat pentru comunitatea de informații a Statelor Unite pentru a urmări potențialii teroriști după 2001. Aceeași instanță Gotham care urmărește potențialele amenințări din străinătate este utilizată de forțele de ordine locale.

Departamentul de Poliție din Los Angeles o folosește pentru poliție predictivă. Departamentul de Poliție din New York o folosește pentru monitorizarea bandelor, iar ICE o folosește pentru urmărirea imigranților.

Aceiași algoritmi concepuți pentru operațiuni militare sunt folosiți și pentru civili. Gotham colaborează cu forțele de ordine din Marea Britanie, Olanda, Germania, Franța

și Danemarca.

(Alex Karp) Poate că nu știți, dar aproape toate țările europene utilizează într-o formă sau alta produsul nostru CT, produsul nostru de combatere a terorismului. Trebuie să semnăm întotdeauna aceste contracte, nu putem vorbi în Europa despre cine utilizează produsul nostru, ceea ce este puțin enervant, deoarece suntem constant certați de persoanele protejate de produsul nostru.

(Vanessa Wingårdh) Dar urmărirea persoanelor era doar prima fază. Palantir urma să facă ceva și mai periculos și letal: țintirea automată.

În 2017, Pentagonul a lansat Proiectul Maven cu un obiectiv simplu: să învețe AI să identifice ținte, nu doar vehicule sau clădiri, ci și persoane. Sistemul urma să analizeze imagini filmate de drone, imagini satelitare și înregistrări video de supraveghere pentru a detecta, clasifica și urmări în mod autonom ființe umane. Google a acceptat contractul inițial, în valoare de 15 milioane de dolari, pentru a construi prototipul, dar s-a întâmplat ceva remarcabil. Peste 3.000 de angajați Google au semnat o petiție, iar zeci de alții și-au dat demisia în semn de protest. Mesajul lor era clar: nu voiau să construiască tehnologie de război.

Google s-a retras din proiect în 2018, dar proiectul Maven nu a fost abandonat. A găsit doar un nou cămin.

(Intervievator) Se pare că ați preluat de la Google proiectul Maven, care a fost un program foarte controversat în Silicon Valley.

(Alex Karp) Ei bine, nu pot discuta detaliile unui program clasificat, dar pot spune că, dacă acest lucru ar fi adevărat, aș fi foarte mândru. Inteligența artificială militară va determina viețile noastre, viețile copiilor voștri. Este o situație cu sumă zero. Țara cu cea mai puternică IA va stabili regulile. Acest program va determina, în mod literal, cine va fi aici și ce va spune peste cinci ani. Și dacă am fi implicați în acest program, aș fi extrem de mândru.

(Vanessa Wingårdh) În 2019, Palantir a acceptat cu entuziasm contractul pe care Google l-a respins. Și, spre deosebire de Google, Palantir nu a avut rețineri morale în ceea ce privește dezvoltarea tehnologiei de război.

(Shyam Sankar, director tehnic la Palantir) Palantir furnizează, de asemenea, IA prin Maven Smart System, permițând clienților precum 18th Airborne să egaleze

performanța a ceea ce era odată o celulă de țintire formată din 2.000 de persoane în timpul operațiunii Iraqi Freedom cu o celulă de țintire formată din aproximativ 20 de persoane în prezent.

(Alex Karp) În ceea ce privește țintirea pe câmpul de luptă, am vorbit despre o reducere a numărului de persoane cu două ordine de mărime.

(Vanessa Wingårdh) Gândiți-vă la asta: o operațiune care necesita 2.000 de militari a fost redusă acum la doar 20 de persoane. O reducere de o sută de ori a supravegherii umane pentru o decizie atât de importantă.

Maven nu se limitează la o singură ramură a armatei. Palantir a semnat contracte pentru extinderea Maven în întregul Departament al Apărării. De asemenea, nu se limitează doar la Statele Unite. La începutul acestui an, NATO a încheiat un acord pentru achiziționarea Maven pentru toate cele 32 de țări NATO. Palantir este partener al Five Eyes, format din Canada, Australia, Noua Zeelandă, SUA și Marea Britanie, cu parteneri suplimentari din coaliție.

(Alex Karp) Observăm o expansiune rapidă și o cerere foarte semnificativă pentru Maven atât în America, cât și în afara Americii, ca parte a misiunii noastre principale de a oferi un avantaj nedrept nobililor războinici din vest.

(Vanessa Wingårdh) Dar iată escrocheria pe care Palantir a perfecționat-o. Când Palantir și guvernul SUA colaborează pentru a crea un anumit tip de software, guvernul SUA plătește Palantir cu banii contribuabililor. Practic, noi am finanțat crearea acestui software care aparține Palantir. Ei dețin brevetele pentru software. Asta înseamnă, de asemenea, că, pentru ca guvernul SUA să poată utiliza software-ul, trebuie să plătească o taxă de licență. Contribuabilii americani finanțează guvernul pentru a încheia un al doilea contract doar pentru a utiliza software-ul pe care l-am finanțat deja și pe care Palantir îl deține. Palantir ia apoi software-ul și îl vinde altor guverne, profitând de banii noștri. Practic, este escrocheria perfectă.

În 2009, JP Morgan Chase a angajat Palantir pentru evaluarea amenințărilor interne. JP Morgan a acordat Palantir-ului acces la e-mailurile angajaților, datele GPS de pe telefoanele companiei, activitatea imprimantelor și descărcărilor, precum și transcrierile conversațiilor telefonice înregistrate digital.

Algoritmii Palantir au analizat toate aceste date pentru a identifica posibile comportamente criminale. Angajații care au întârziat la serviciu au fost semnalizați ca fiind potențial nemulțumiți. Acest lucru ar fi declanșat o examinare mai atentă și, eventual, o supraveghere fizică de către echipele de securitate ale JP Morgan după programul de lucru. Dar apoi s-a întâmplat ceva neașteptat.

Directorii JP Morgan au descoperit că și ei erau monitorizați. Directorii de vârf au constatat că propriile e-mailuri și activități erau monitorizate de același sistem pe care îl implementaseră pentru angajați. Colaborarea s-a încheiat în mod controversat, dar Palantir a învățat ceva valoros: companiile americane ar fi dispuse să plătească pentru supraveghere. Aceste capacități au fost integrate într-un software numit Foundry, care a redenumit supravegherea drept „informații operaționale".

Software-ul nu era suficient. În 2024, Palantir a devenit prima companie de software din istorie care a câștigat un contract important de hardware de la armata SUA. 178 de milioane de dolari provenind de la contribuabili pentru a finanța dezvoltarea TITAN, Tactical Intelligence Targeting Access Node. Titan nu este doar un software care rulează pe hardware militar. Este un centru de comandă mobil – în esență, un camion de înaltă tehnologie care devine centrul fizic pentru integrarea mai multor sisteme de supraveghere, cum ar fi sateliți de mare altitudine, drone, senzori la sol, camere și supraveghere montată pe vehicule, toate alimentând un singur vehicul procesat de AI-ul Palantir în timp real.

Fondatorii Palantir nu construiau doar tehnologie. Ei construiau o ideologie.

(Shyam Sankar, director tehnic al Palantir) La începutul celui de-al Doilea Război Mondial, nu aveam o bază industrială de apărare. Aveam o bază industrială americană. Chrysler producea rachete, iar General Mills nu era doar o companie producătoare de cereale. Așa trebuie să arate și viitorul nostru: este clar că națiunea trebuie să se reindustrializeze și să se mobilizeze cu viteză warp pentru a câștiga. Această platformă va transforma producția în lanțurile valorice care alimentează lanțurile noastre de ucidere.

(Vanessa Wingårdh) Palantir dorește să redirecționeze producția civilă către producția militară doar prin intermediul software-ului.

(Alex Karp) „Ceea ce nu înțeleg ei este că revoluția tehnică actuală este atât de mare. Trebuie să urcați în tren, pentru că trenul pleacă. Rămâneți în urmă. Și, apropo, mă bucur că rămâneți în urmă.”

(Vanessa Wingårdh) Alex Karp, CEO-ul, nu-și ascunde convingerile.

(Alex Karp) „Dacă ați făcut ceva mare și important, probabil că sunteți o persoană bună. Era un profesor faimos, Ken Arrow, și dacă Ken Arrow spunea că sunteți inteligent, primeați un post permanent. Asta pentru că oamenii știau că Ken Arrow este inteligent. Instituția pe care o reprezintă este cea mai bună din lume. Nu există nimeni ca el – sincer, singurul lucru similar în domeniul tehnologiei în prezent este o diplomă de la Palantir. Dacă lucrezi pentru Palantir, toată lumea știe că ești bun. Ca atunci când mergeam la școală, școlile aveau credibilitate. Oamenii, știința era chiar știință.”

(Vanessa Wingårdh) Karp se laudă, de asemenea, cu modul în care pot schimba comportamentul uman – cum muncitorii americani din industria manufacturieră pot deveni muncitori japonezi folosind software-ul pentru a-și schimba comportamentul.

(Alex Karp) „Unul dintre avantajele IA este că, dacă vrei să te ocupi de producție – să zicem că vrei să faci producție japoneză în America – trebuie să folosești metodologii japoneze cu muncitori americani. Până acum, acest lucru nu a fost posibil. IA îți permite să gestionezi dinamica internă a forței de muncă, astfel încât să obții cultura japoneză cu muncitori americani în SUA.”

(Vanessa Wingårdh) Acesta nu este doar un director executiv din domeniul tehnologiei. Este cineva care vede lumea prin prisma conflictului permanent și profită de pe urma acestuia. El vorbește deschis despre faptul că americanii vor accepta supravegherea dacă aceasta este în beneficiul protejării lor – dar de cine, mai exact?

(Alex Karp) „Ne place perturbarea, iar orice este bun pentru America va fi bun pentru americani și foarte bun pentru Palantir. Și cred că ai înțeles perfect. La sfârșitul zilei, perturbarea expune lucrurile care nu funcționează. Vor fi suișuri și coborâșuri. Va avea loc o revoluție. Unii oameni își vor pierde capul. Ne așteptăm să vedem lucruri cu adevărat neașteptate și să câștigăm. Și intenționăm să facem asta și suntem destul de optimiști în ceea ce privește mediul din SUA.

(Vanessa Wingårdh) Conflictele și tulburările sunt profitabile.

(Alex Karp) Am spus și am creat produse pentru o lume violentă, dezorganizată, irațională. O lume în care trebuie să dai dovadă de forță. O lume în care, dacă nu dai dovadă de forță, oamenii prejudiciați și xenofobi își vor ridica capul.

(Vanessa Wingårdh) Haosul stimulează creșterea, iar pacea și prosperitatea amenință modelul de afaceri.

(Alex Karp) Am constatat că viziunea noastră asupra lumii – și anume că există cu adevărat oameni violenți și care nu respectă normele morale – trebuie combătută. Și vom transpune cultura noastră războinică în produsele noastre, în adaptarea la piață, iar rezultatele le vom împărtăși aliaților noștri.

(Vanessa Wingårdh) Când veniturile unei companii depind de conflicte, există un stimulent clar pentru a găsi dușmani peste tot.

(Alex Karp) Concentrarea asupra libertăților civile ne face foarte bogați, ceea ce îi înnebunește pe oamenii de dreapta și de stânga care practică religia păgână și gândesc ca neandertalienii, ignorând complet tehnologia.

(Vanessa Wingårdh) La fiecare conferință privind rezultatele financiare, la fiecare apariție publică, el repetă aceleași mesaje: colaps, criză, amenințare existențială. El face să pară că trăim într-o stare permanentă de urgență și că numai Palantir ne poate salva.

Ceea ce îl diferențiază pe Karp de alți directori executivi și îl face efectiv mai periculos este faptul că el nu are nevoie de voi. Când CEO-ul Target ia decizii controversate, clienții boicotează, veniturile scad, CEO-ul demisionează. Karp poate spune orice vrea în conferințele de presă privind rezultatele financiare, deoarece clienții săi nu sunt poporul american, ci aparatul care îi supraveghează. Adevărata genialitate a strategiei lor nu se regăsește într-un singur produs. Se regăsește în modul în care s-au integrat în structura guvernelor, a forțelor de ordine și a corporațiilor, până când aceste instituții nu mai pot funcționa fără ei.

Palantir nu este doar un alt contractor guvernamental. În opinia mea, s-au făcut de neînlocuit.

Totul a început cu un proces care a schimbat totul. În 2015, armata SUA a căutat un singur contractor pentru a construi un sistem software personalizat de la zero. Palantir i-a dat în judecată, susținând că legea federală impune guvernului să ia în considerare achiziționarea de software comercial înainte de a construi soluții personalizate. Armata

a ripostat, dar în cele din urmă Palantir a câștigat. Gândiți-vă ce înseamnă asta. O companie privată dă în judecată cu succes Armata SUA, ceea ce duce la achiziționarea de către armată a software-ului Palantir.

(Alex Karp) „Nu gândesc în termeni de câștig-pierdere, ci în termeni de dominație. Nu-mi place chestia asta cu câștig-pierdere, pentru că presupune că e în regulă să pierzi, iar eu cred că dominația e importantă, pentru că, dacă e vorba doar de bani, dacă e vorba doar de a câștiga, dacă e vorba doar de a avea prestigiu pentru mine, asta nu e suficient pentru a face asta. Nu e suficient, pentru că asta e real și e extrem de umilitor."

(Vanessa Wingårdh) Darea în judecată a guvernului în speranța că acesta va achiziționa în cele din urmă software-ul lor a fost doar primul pas. „Genialitatea malefică" a Palantir constă în modul în care își distribuie inginerii. În contractele Palantir, aceștia includ ceea ce numesc „ingineri distribuiți în avans". Aceștia sunt ingineri Palantir care se integrează direct în agenții din Pentagon, CIA și chiar în zone de luptă. Ei nu instalează doar software-ul, ci construiesc soluții personalizate pe care numai ei le înțeleg. Cunoștințele despre modul în care funcționează rămân la Palantir. După un timp, agențiile devin complet dependente de aceste soluții.

(Alex Karp) „Ce produs putem construi care să creeze produsul pe care ar trebui să-l construim? Nici măcar produsul dorit de clienți, fie că era vorba de guvern sau de comerț. Nu am construit niciodată produsul pe care clientul ne-a cerut să-l construim. Am creat produsul pe care ar fi trebuit să ne ceară să îl creăm."

(Vanessa Wingårdh) Apoi a apărut ordinul executiv intitulat „Stoparea risipei, fraudei și abuzului prin eliminarea de informații". Sună rezonabil, nu-i așa? Adică, cine nu vrea eficiență? Ordinul obligă agențiile federale să partajeze informații, eliminând barierele dintre agenții precum IRS, Administrația Securității Sociale, Medicare și Medicaid. Legea privind confidențialitatea din 1974 a fost concepută special pentru a preveni acest tip de schimb de date între agenții. Acum, prin intermediul unei portițe legale pentru contractanții privați – cunoscută sub numele de Palantir – și al acestui ordin executiv, aceste protecții sunt efectiv eludate.

Armata a consolidat 75 de contracte separate într-unul singur și l-a atribuit companiei Palantir. Un singur contract în valoare de 10 miliarde de dolari a fost atribuit unei singure companii. Realitatea financiară face imposibilă eliminarea – miliarde de dolari

în costuri irecuperabile, ani de dezvoltare personalizată care nu pot fi folosiți în altă parte, operațiuni întregi care s-ar prăbuși fără platformă.

Când guvernele efectuează supraveghere, există restricții: există supravegherea Congresului, cererile Legii privind libertatea de informare, limitări constituționale și responsabilitate publică. Dar când o companie privată efectuează supraveghere, cerințele de supraveghere sunt limitate, iar aceste cerințe pot avea lacune.

Acum, Palantir susține că software-ul lor include protecții de confidențialitate și că nu stochează date, ci doar le analizează, chiar dacă au propriul serviciu de stocare în cloud. Ei susțin că există piste de audit, controale de acces și mecanisme de supraveghere încorporate. Dar iată problema: aceste protecții funcționează numai atunci când cineva îi supraveghează pe supraveghetori.

Când același sistem este utilizat de CIA, FBI, departamentul local de poliție, cine verifică exact acele jurnale de audit atunci când inginerii Palantir au un acces la sursă pentru a personaliza sistemul, ce înseamnă cu adevărat acele controale de acces? Mai important, aceste măsuri de protecție a confidențialității nu schimbă realitatea fundamentală: o companie privată a creat profiluri pentru milioane de americani și, indiferent dacă acele profiluri au sau nu piste de audit, ele există.

Același Palantir care vă urmărește prin Gotham vă procesează cererea de despăgubire prin Foundry, ghidează dronele militare prin Maven și controlează producția prin Warp Speed.

De peste 20 de ani, contribuabilii americani au acordat companiei Palantir contracte federale în valoare de 2,7 miliarde de dolari – și asta este doar ceea ce este documentat public. Bugetele clasificate probabil adaugă încă miliarde. Practic, i-am plătit pentru a construi statul de supraveghere pe care Congresul l-a respins în mod explicit.

Când îți construiești întreaga afacere pe conflict, pacea devine dușmanul. Stabilitatea amenință profiturile. Democrația, cu dezbaterile sale haotice și legile privind confidențialitatea, stă în cale.

În opinia mea, atunci când o companie privată poate da în judecată armata SUA, obligând-o să cumpere software-ul său; când soldații și forțele de ordine devin complet dependente de acest software; și când avem un ordin executiv care consolidează toate

datele agențiilor federale într-o singură platformă, începe să semene mai mult cu o preluare instituțională.

Așa cum a spus Karp însuși, „devenim parte a instituțiilor pe care le servim”. Ar trebui ca o companie privată să aibă atâta putere, atâta influență – nu numai în guverne, ci și în corporații din întreaga lume? Ar trebui ca aceeași companie care urmărește teroriștii să urmărească și civilii? Statul supraveghetor nu vine – este deja aici. Se ascunde în umbră de peste 20 de ani. Doar că i-au spus Palantir.

Sursa: https://patrickwood.substack.com/p/palantir-is-the-biggest-existential?publication_id=721283&utm_campaign=email-post-title&r=ba1bz&utm_medium=email

👉 **REZISTENȚA**

Report content on this page